

De maanden mei en juni staan zoals vanouds weer helemaal bol van fysieke jaarvergaderingen en seminars. Het geeft ons, als vertegenwoordigers van de Vlaamse land- en tuinbouwers, de kans om ook buiten het strikte reguliere circuit van vergaderingen te komen en met andere spelers in de agro-voedingsketen en met onderzoekers in gesprek te gaan, ook over de landgrenzen heen. Naast de officiële plichtplegingen die bij zo'n jaarvergaderingen en aansluitende seminars komen kijken zijn er uiteraard ook de "koffiehoek-gesprekken". Daar vang je heel vaak dingen op van buitenlandse collega's boerenbelangenbehartigers die ook ons nauw aan het hart liggen. Dan hoor je snel dat ook bij hen de landbouw met een vergrootglas gevolgd wordt wat betreft de dierlijke productie, de inzet van gewasbeschermingsmiddelen, het gebruik van meststoffen, de ruimtelijke ordening, de plaats van landbouw in de maatschappij anno 2022,...

Het bevestigt keer op keer dat we overal in Europa geconfronteerd worden met dezelfde problematieken en dat we meer dan ooit nood hebben aan meer beleidscoherentie op Europees niveau. In verschillende beleidsdomeinen, om landbouw en leefmilieu niet te noemen, stellen we meer en meer vast dat iedere lidstaat een eigen interpretatie geeft aan Europese Verordeningen en de omzetting daarvan naar eigen regelgeving. De twee vermelde beleidsdomeinen zijn in de Europese lidstaat België dan ook nog eens opgesplitst en doorgeschoven naar de regio's, Vlaanderen en Wallonië. Dat zorgt ervoor dat we binnen ons klein landje nog eens een aparte benadering krijgen. De verschillende aanpak rond Natura2000-gebieden bijvoorbeeld en wat daar aan vast hangt voor veehouders is het intussen meest gekende voorbeeld. In Vlaanderen lopen we vast op de visie dat alles moet beoordeeld worden aan de hand van een stikstofkader. In Wallonië, zo blijkt vandaag, gebeurt dat niet. Taalgrensoverschrijdende bossen worden in de weegschaal gelegd of net niet, bij de beoordeling van vergunningsaanvragen. Wie in grensregio's actief is ziet zijn Waalse of Franse collega's en vrienden letterlijk verder bouwen aan hun toekomst, terwijl de Vlaamse veehouder gedwongen wordt aan te tonen dat hij geen "kwaad" doet. Dat zijn en blijven moeilijk uit te leggen toestanden die blijvend zorgen voor frustratie.

Kijken we naar de opmaak van het Vlaams en Waals strategisch plan voor het nieuwe GLB, dan zien we ook daar verschillen opduiken in de benadering van bijvoorbeeld gekoppelde steun voor zoogkoeienhouders. In Wallonië werd en wordt die niet in vraag gesteld, terwijl in het Vlaams Regeerakkoord van oktober 2019 reeds een voorafname gebeurde op de discussie over het nieuwe GLB. In het Regeerakkoord werd toen volgende passage opgenomen: "We kiezen voor een uitfasering ten laatste tegen 2027 van gekoppelde inkomenssteun en voor een duurzaam alternatief om zowel de weggevallen inkomenssteun op te vangen als de klimaatdoelstellingen te realiseren waarvoor de betrokken veehouders inspanningen leveren." Daardoor gingen wij in gesprek met de mensen van de natuurbewegingen om ervoor te zorgen dat zoogkoeienhouders niet in de kou zouden blijven staan wanneer het er echt toe deed in de discussies over het GLB. Het vervolg kennen we: we moesten heel veel energie steken in het overtuigen van het belang van de vleesveehouderij in Vlaanderen bij diverse politici en hun adviseurs. Na lezing van de antwoorden van de Europese Commissie over het ingediende Vlaams strategisch plan voor het GLB lijkt het er op dat de gekoppelde steun onder de gewijzigde vorm kan ingevoerd worden, mits het verduidelijken hoe belangrijk die dierlijke tak is in functie van circulariteit, landschappelijke waarden, behoud van grasland, strijd tegen erosie.

Er zijn door de Commissie nog tal van andere vragen ter verduidelijking gesteld en opmerkingen gemaakt over het strategisch plan. De nota werd gretig aangegrepen door de progressieve kant van de maatschappij, maar inhoudelijk zit het pure landbouwluik wel goed ineen, alleen moet meer de link gelegd worden met de positieve impact van bepaalde maatregelen op de omgeving. Vlaanderen staat daarmee niet alleen, ook in Wallonië kwam een pagina dik antwoord van de Commissie binnen. Ook daar worden meer dan 200 vragen gesteld ter verduidelijking. Op dat vlak zitten Vlaamse en Waalse boeren wel in hetzelfde schuitje...

Hendrik Vandamme, landbouwer-voorzitter Algemeen Boerensyndicaat, op zoek naar respect.
#boerzktrespect | @voorzitter@absvzw.be | @hendrikABS

V.U.: Hendrik Vandamme, Industrieweg 53, 8800 Roeselare-Beveren | T 051 26 08 20 - info@absvzw.be - www.absvzw.be.

ALGEMEEN
BOERENSYNDICAAT
met verstand van boeren

Industrieweg 53 | 8800 Roeselare-Beveren
Tel. 051 26 08 20 | fax 051 24 25 39
www.absvzw.be | info@absvzw.be

ADVIESBUREAU
ALGEMEEN BOERENSYNDICAAT
uw adviespartner

Industrieweg 53 | 8800 Roeselare-Beveren
Tel. 051 26 08 20 | fax 051 24 25 39
www.absvzw.be | adviesbureau@absvzw.be

VROUWEN VAN HET
ALGEMEEN BOERENSYNDICAAT
Boerinnen met verstand van boeren

Industrieweg 53 | 8800 Roeselare-Beveren
Tel. 051 26 08 29 | fax 051 24 25 39
www.vabsvzw.com | vabs@absvzw.be

Nationaal Agrarisch Centrum
partner in agrovorming

Industrieweg 53 | 8800 Roeselare-Beveren
T 051 26 08 30 | fax 051 24 25 39
www.nacvzw.be | info@nacvzw.be

Industrieweg 53 | 8800 Roeselare-Beveren
Tel. 051 26 08 20 | fax 051 24 25 39
www.absvzw.be | jongabs@absvzw.be

BOERENFRONT
Van Benedenlaan 32 | 2800 MECHELEN
Tel. 015 45 12 28 | Fax 015 45 12 08